

Бн789

ПЕСНІ

АЗЕРШЧЫНСКАГА

ХОРУ

Бн 489

THE
MUSEUM

ASSEMBLY

XOFA

687
49

БН 789

РЭСПУБЛІКАНСКІ ДОМ НАРОДНАЙ ТВОРЧАСЦІ БЕЛАРУСІ

ПЕСНІ АЗЕРШЧЫНСКАГА ХОРУ

Зборнік склаў

П. П. АХРЫМЕНКА

Пад рэдакцыяй Г. І. Цітовіча

ДЗЯРЖАўНАЕ ВЫДАВЕЦТВА БССР

Рэдакцыя музычнай літаратуры

МІНСК 1959

БН
789
49

У гэты зборнік уключаны лепшыя ўзоры песеннай творчасці калгаснага хору сяла Азершчыны, Рэчыцкага раёна, Гомельскай вобласці, якім кіруе заслужаны дзеяч мастацтва БССР Тацяна Карнееўна Лапаціна. Хор вядомы не толькі ў вобласці і рэспубліцы, але і за яе межамі. Ён праславіўся выкананнем народных песень, стварыў шэраг сваіх песень і частушак.

Зборнік пазнаёміць удзельнікаў мастацкай самадзейнасці з лепшымі песнямі і частушкамі Азершчынскага хору і будзе садзейнічаць папулярызцы песеннай творчасці аднаго з вядомых самадзейных калектываў нашай рэспублікі.

Дзень добры, Масква

ПАВОЛЬНА

C.
А.
Т.
Б.

tr *mf*

Дзень доб . ры, Масква, як вяс . на, ма . ла . да . я! Дзень

доб . ры, крамлѣў . сні . я зо . ры! Мы

пес . ню та . бе, Масква на , ша, склада . ем, а

пес . ня аб шча . сці га . во ра.

ДЗЕНЬ ДОБРЫ, МАСКВА

Дзень добры, Масква, як вясна, маладая!
Дзень добры, крамлёўскія зоры!
Мы песню табе, Масква наша, складаем,
А песня аб шчасці гавора.
І песня гавора, як цяжка жылі мы,
Як чахлі ў прыгонныя ночы.
Як нас гадавалі галодныя зімы,
Як цемра сляпіла нам вочы.
Дзень добры, Масква, наша доля і воля!
З табою жыць радасна людзям.
Цябе не забудуць народы ніколі,
Як песні ніхто не забудзе.
Табе шлюць прывет нашы пушчы, крыніцы,
Калгасныя нівы і хаты,
Бо, дзякуй табе, маладая сталіца,
Мы хлебам і шчасцем багаты.

*Песня складзена ўдзельнікамі хору ў 1955 г.
Словы (некалькі скарачаны) Я. Купалы.
Апрацоўка Г. Вагнера.*

За Азершчынай, на полі залатым

БАДЗЕРА

Кож . ны дзень, як толь . кі сон . ца ус . та .

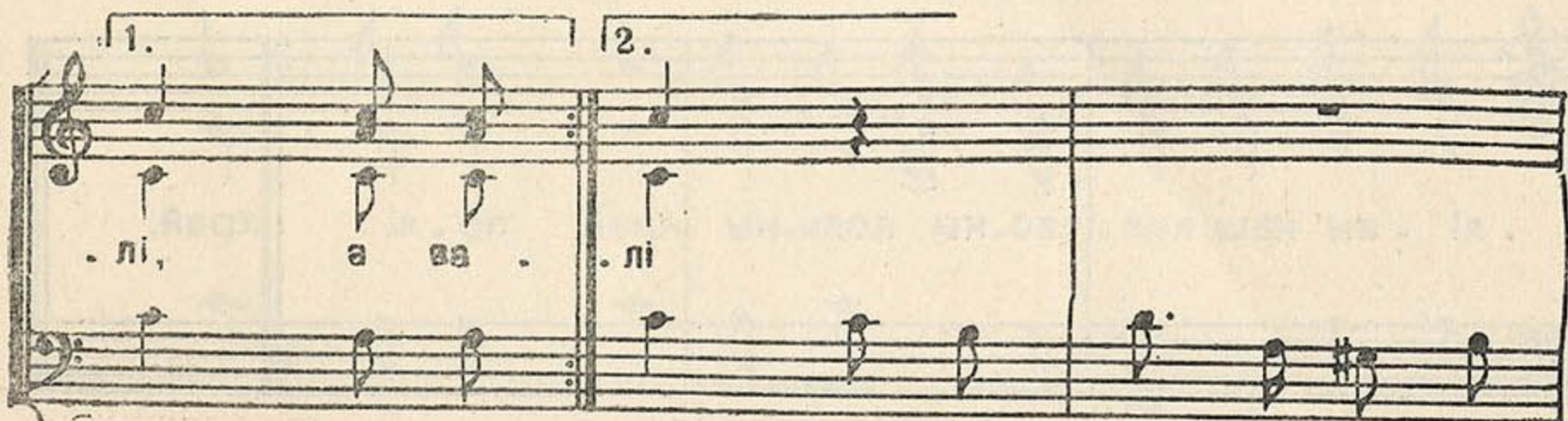
е, мы на пра цу з пес . ням воль . на ю і .

. дзём, а ва . кол шу . мяць кал . гас . ны . я па .

лі, на . хі . ля эц . ца ка . лос . се да зям .

. лі, а ва . лі

за А . зер . шчы . най, на

мы ва -

по - лі за - ла - тым

зі - лі за - ла - ціс - ты я сна - пы, пе - лі

пес - ні пра ба - га - ты у - рад - жай, пра шчас.

лі - вы наш кал - гас - ны воль - ны край, пе - лі край.

1. 2.

ЗА АЗЕРШЧЫНАЙ, НА ПОЛІ ЗАЛАТЫМ

Кожны дзень, як толькі сонца устае,
Мы на працу з песняй вольнаю ідзём,
А вакол шумяць калгасныя палі,
Нахіляецца калоссе да зямлі.
За Азершчынай, на полі залатым,
Мы вазілі каласістыя снапы,
Пелі песні пра багаты ураджай,
Пра шчаслівы наш калгасны вольны край.
Сонца песціла прастор бязмежных ніў,
Лёгка ветрык з каласамі гаманіў.
Весткай радаснай узбуджан быў калгас:
Кандыдаты ёсць на выстаўку у нас.
Ты ляці, імчыся, песня, з краю ў край,
Над краінай неабсяжнай пралятай,
Перадай ты нашай партыі радной,
Як працуем мы калгаснаю сям'ёй.

*Песня складзена ўдзельнікамі хору З. Пац-
енка і М. Сакаловым у 1955 г. Мелодыя М. Са-
калова. Многагалоссе хору.*

Нашае сяло

ПАВОЛЬНА

Шчасцем расквіт-не - ла - ся, ўспых-ну-ла свят - лом,
 сла - віц-ца кал - гас - на - е на - ша - е ся - ло.

НАШАЕ СЯЛО

Шчасцем расквітнелася,
 Успыхнула святлом,
 Славіца калгаснае
 Нашае сяло. } 2 разы

Мы пазналі норавы
 Роднае зямлі, —
 Кнігі, агра-тэхніка
 Нам дапамаглі. } 2 разы

І прырода поўнасцю
 Пакарылась нам,
 Простым, гаспадарлівым
 Савецкім людзям. } 2 разы

Нам за працу шчырую
 Дар нясуць палі.
 Нашы справы ведае
 Урад у Крамлі. } 2 разы

Над краінай роднаю
 У променях вясны
 Слова ўсенароднае
 Партыі гучыць. } 2 разы

Напеў старадаўняй народнай песні «Учора было лецейка». Словы песні складзены ўдзельніцай хору З. Пацеенка ў 1950 г.

Аб уз'яднанні калгаса

РУХАВА

Дружнай мы сям'ёй рашылі, каб калгасы
аб'яднаць, бо на тым шырокім полі
будзе лепей працаваць, бо на
тым шырокім полі
будзе лепей працаваць.

АБ УЗ'ЯДНАННІ КАЛГАСА

Дружнай мы сям'ёй рашылі,
Каб калгасы аб'яднаць,
Бо на тым шырокім полі
Будзе лепей працаваць.

Выйду, выйду на прыволле,
Пагляджу на свой калгас,—
Ой, шырока наша поле
Стала шырай многа раз!

Паплылі па ім камбайны,
Пацякло зярно ракой, —
Мы памножым працай дбайнай
Моц Радзімы дарагой.

Лепшы дар свайго калгаса
Мы на выстаўку пашлём, —
Хай уся краіна знае,
Як заможна мы жывём.

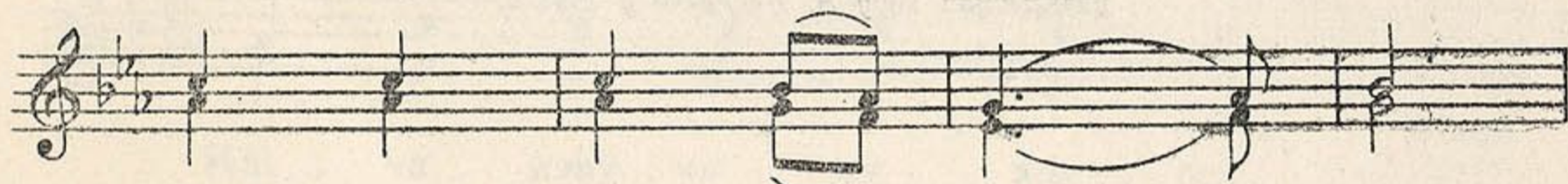
*Напеў народны. Словы песні складзены ўдзель-
ніцай хору З. Пацеенка ў 1949 г.*

Мір зямлі шчаслівай

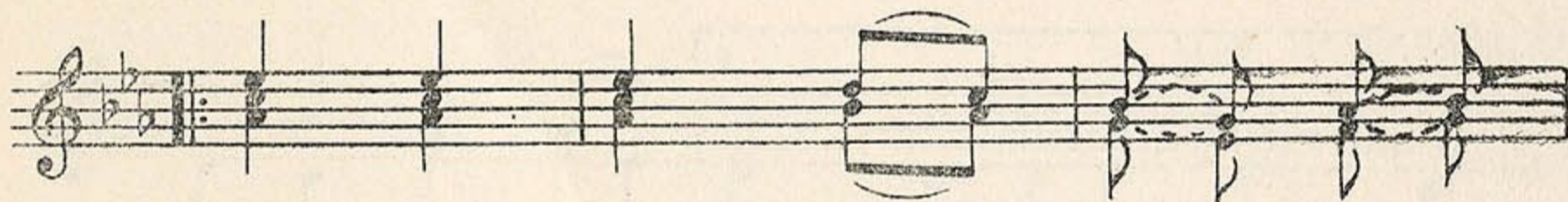
БАДЗЕРА

На шы - ро - кім, на шы - ро - кім по - лі,

на кал - гас - най ні - ве

жнуць бры - га - ды жы та за - ла -

. то - е ве - се - ла, руп - лі - ва, лі - ва.

МІР ЗЯМЛІ ШЧАСЛІВАЙ

На шырокім, на шырокім полі,
На калгаснай ніве
Жнуць брыгады жыта залатое
Весела, рупліва.

Жнуць брыгады, жнуць брыгады дружна,
Песню запяваюць
І ад сэрца партыі падзяку
У песні пасылаюць.

І пывуць, пывуць па ім камбайны
У залатое мора, —
Зазвінелі радаснаю песняй
Родныя прасторы.

А над тым, над сонечным прасторам
Голуб узлятае, —
Мір для вольнай працы творчай
Песняю вітае.

Мір заводам, мір заводам нашым,
Мір калгасным нівам,
Мір народным велічным будоўлям,
Мір зямлі шчаслівай!

*Музыка Г. Гапонава. Словы песні складзены
ўдзельніцай хору З. Пацеенка ў 1952 г.*

Дождж ідзе

ПАВОЛЬНА

Дождж і-дзе, дождж і-дзе, аб-мы-ва-е віш-ню.

Клі-ча дзеў-чы-ну хла-пец,

каб у са-дзік вы-шла, вы-шла.

ДОЖДЖ ІДЗЕ

Дождж ідзе, дождж ідзе,
Абмывае вішню.

Кліча дзеўчыну хлапец,
Каб у садзік вышла. } 2 разы

«Ой, хоць кліч, хоць не кліч,—
Словам спакушаеш...
Ці багата ж, мой міленькі,
Працадзён ты маеш?» } 2 разы

«Каб жа быў я ў калгасе
Лодар-гультаіна,
Сорамна было б хадзіць
Да цябе, дзяўчына. } 2 разы

Усе людзі цябе лічаць
Лепшай трактарысткай,
І у клубе вечарамі
Ты спяваць — артыстка». } 2 разы

*Музыка і словы песні складзены ўдзельніка-
мі хору ў 1948 г.*

Дняпро

ПАВОЛЬНА

C.
A.

Ой, Дня-про ты наш род - ны, лю-бі - мы,

T.
B.

каз - ка на - шых шум - лі - вых ля - соў, сла - ва

на - шай квяціс - тай Ра - дзі - мы, песня на - шых шыро - кіх па -

сла - ва

лёў, сла - ва на - шай квя - ціс - тай Ра -

дзімы, песня на шых шырокіх палёў.

песня палёў.

ДНЯПРО

Ой, Дняпро ты наш родны, любімы,—
 Казка нашых шумлівых лясоў,—
 Слава нашай квяцістай Радзімы.—
 Песня нашых шырокіх палёў.

Над табой разгараюцца зоры,
 Хвалі ціну са дна ўзнялі,
 Ты нясеш нашы думы ў прасторы,
 Спевы звонкія роднай зямлі.

І злажыў не адну нам быліну
 Пра сыноў ты адважных сваіх,
 Што тапілі варожую сілу
 У кіпучых у хвалях тваіх.

Не кружыцца тут воранам чорным,
 І вады ім тваёй тут не піць,
 Над тваёю вяршынаю горнай
 Ім агнёў залатых не згасіць.

І выходзім мы раннай парою,
 На шырокі палетак на твой;
 Загараецца дзень над табою,
 З новай песняй і славай тваёй.

Ой, Дняпро ты наш родны, любімы,—
 Казка нашых шумлівых лясоў,—
 Слава нашай квяцістай Радзімы.—
 Песня нашых шырокіх палёў.

*Песня складзена ўдзельнікамі хору ў 1956 г.
 Слова А. Русака.*

Падзяка

РУХАВА

На . жуць лю . дзі мно . га не з про . стай пры .

. чы ны пра А . лё . ну на . шу, про . сту . ю жан .

чы . ну . Кож . ны дзень абры . га дай

хо . дзіць я . на ў по . ле, то пад . корм . ку

е, то пша . ні . цу по . ле, // на .

ПАДЗЯКА

Кажуць людзі многа,
Не з простаі прычыны,
Пра Алёну нашу,
Простую жанчыну.
Кожны дзень з брыгадай
Ходзіць яна ў поле,
То падкормку сее,
То пшаніцу поле.

Наш народ вялікі
За такую працу
У шчырую адзнаку
Ёй прынес падзяку.
А падзяку тую
Ды на сэрцы носіць,
Ад душы ад шчырай
Людзям дар прыносіць.

І калі Алену
Выбіралі згодна
У Савет Вярхоўны
У Савет народны, —
Пра патрэбы людзі
Пра свае казалі,
Каб жыццё квітнела,
Ёй наказ давалі.

Вось затым і песні,
Сонца ў кожнай хаце,
А Алена людзям, —
Як родная маці.
Дзе ж бярэцца сіла
Дужая такая?
То яе з народам
Партыя яднае!

*Песня складзена ўдзельнікамі хору ў 1954 г.
Словы А. Русака*

Калгасная

РУХАВА

Све-ціць сон-ца надзям - лё - ю, а за-рае нас, вы-шаў

друж-на-ю сям'. ё - ю на па - лі кал - гас. На-шы

ма - ры сталі я - вай, ёсць у пра - цы плён, — род-най,

пар - ты - і, да ярма-ве слава пак-лон!

Сла - ва і пак - лон! лон!

КАЛГАСНАЯ

Свеціць сонца над зямлёю,
Азарае нас,
Вышаў дружнаю сям'ёю
На палі калгас.

Прыпеў:

Нашы мары сталі явай,
Ёсць у працы плён,—
Роднай партыі, дзяржаве
Слава і паклон!
Слава і паклон!

Ураджаем зашумела
Вольная зямля,
Наша слава даляцела
Аж да сцен Крамля.

Прыпеў.

Паглядзець на нашу працу,
На любоў к палям
Пасланцы ад родных нацый
Прыязджаюць к нам.

Прыпеў:

Нашы мары сталі явай,
Ёсць у працы плён,—
Роднай партыі, дзяржаве
Слава і паклон!
Слава і паклон!

Музыка М. Сакалова. Словы М. Калачынскага

Прязджайце да нас

БАДЗЕРА

Вый, дзешў по - ле, по - ле ды кал - гас . на - е,

і ця - бе па - ло - ніць да - ля - гляд, Кожны ко - лас жы - та,

жы - та ка - ла - сіс - та - га га - ва - рыць з та - бой ад сэрца рад.

Пры - язджайце да нас, да нас у кал -

- гас, эх, у ся - м'ю вас пры - мем, пры мем ў добры час.

ПРЫЯЗДЖАЙЦЕ ДА НАС

Выйдзеш ў поле, поле ды калгаснае,
І цябе палоніць далягляд,
Кожны колас жыта, жыта каласістага
Гаварыць з табой ад сэрца рад.

Прыпеў:

Прыязджайце да нас,
Да нас у калгас,
У сям'ю вас прымем,
Прымем ў добры час.

Праца тут вясёлая, шчаслівая,
З намі дружаць трактар і камбайн.
Вечарам у клубе, клубе гаманлівым,
Песняй заліваецца баян.

Прыпеў:

Тут таксама свецяць зоры ясныя,
Умываецца расою дзень,
І дзяўчаты дружныя, калгасныя —
Лепей і не знойдзеце нідзе!

Прыпеў:

Прыязджайце да нас,
Да нас у калгас,
У сям'ю вас прымем,
Прымем ў добры час.

*Песня складзена ўдзельнікамі хору ў 1956 г.
Словы А. Астапенкі.*

РІМІІІ ВАСАДЦЫІ

РІМІІІ ВАСАДЦЫІ —
РІМІІІ ВАСАДЦЫІ
РІМІІІ ВАСАДЦЫІ
РІМІІІ ВАСАДЦЫІ

РІМІІІ ВАСАДЦЫІ —
РІМІІІ ВАСАДЦЫІ
РІМІІІ ВАСАДЦЫІ
РІМІІІ ВАСАДЦЫІ

Кудравая вішня

Павольна

Двое

Куд . ра . ва . я віш . ня, зя . лё . ны . я ша . ты,
ча . му буйным цве . там вяс . ной расцві . ла ты?

Хутка

Хор

Мя . не грэ . е сон . ца, дажджы па . лі . ва . юць,
Ой, ой,

ritenuto Павольна

ка мне з га . ю птуш . кі спя . ваць пры . ля . та . юць.

КУДРАВАЯ ВІШНЯ

— Кудравая вішня,
Зялёныя шаты,
Чаму буйным цветам
Вясной расцвіла ты?

— Мiane грэе сонца,
Дажджы паліваюць,
Ка мне з гаю птушкі
Спяваць прылятаюць.

— Дзяўчына-маліна,
З шаўковай касою,
Чаму ты прыгожа
Чароўнай красою?

— Мне поле з калосся
Красу падарыла,
Як з ранку да ночы
Я ніву расціла.

— Кудравая вішня.
Купчыстае голле,
Чаму цябе ветры
Не зломяць ніколі?

— Расту я ў садочку
Пад клёнам высокім,
Пусціла карэнні
Шырока, глыбока.

— Дзяўчына-маліна
Ружовая кветка,
Чаму ты вясёла
І зімой і ўлетку?

— Таму я вясёла,
Што сэрцайка любіць,
Таму я шчасліва,
Што мілы галубіць.

*Напеў распайсюджанай на Гомельшчыне на-
роднай песні «Едуць Мазуры» прыстасаваны да
новага тэксту А. Русака ў 1954 г.*

РУХАВА БАДЗЕРА

Шчабятуха

mf

С. А. Т. Б.

Ма. е лаў.кі, пэўна, медам, ці сма. лойна. ма. за. ны:

пры. дуць хлопцы жа . ра . го . дам і ся . дзяць, як

riten.

звя . за ны. „О. хо . хо,“ па . чы . на . е Сы . мон;

mf *rosso*

Э. хе . хе“ — ні . бы рэ . ха Са . прон; „І . ха . ха,“ адгун.

crescendo

нец . ца Ан . тон; „Ойяй . ёй“ — ой Ля . вон.

ой ой

ШЧАБЯТУХА

Мае лаўкі, пэўна, медам
Ці смалой намазаны:
Прыдуць хлопцы карагодам
І сядзяць, як звязаны.

Прыпеў:

«Ох-хо-хо!» — пачынае Сымон,
«Эх-хэ-хэ!» — нібы рэха, Сапрон,
«Іх-ха-ха!» — адгукнецца Антон,
«Ой, я-ей!» — аж застогне Лявон.

Я смяюся, я жартую,
Мне іх сум не балазе,
А яны сядзяць, сумуюць
І ўздыхаюць па чарзе.

Прыпеў.

А мне смешна, мне пацешна,
Стрэлю вокам і маўчу,
Ці, як ластаўка ў паветры,
Я лячу і шчабячу.

Прыпеў:

«Эх-хэ-хэ!» — нібы рэха, Сапрон,
«Ох-хо-хо!» — пачынае Сымон,
«Іх-ха-ха!» — адгукнецца Антон,
«Ой, я-ей!» — аж застогне Лявон.

Музыка М. Сакалова. Словы (некалькі змененыя, у прыватнасці ў прыпева) М. Клімковіча.

Помніш, любы?

ПАВОЛЬНА

Пом . ніш . лю . бы , як у -
вёс . ну ка . ля вёс . кі , за ра .
кой , не - аб . сяж . ны наш па
- ле . так за . ся . ва . лі мы з та .
1. - бой . Не . аб // 2. я!

ПОМНІШ, ЛЮБЫ?

Помніш, любы, як увесну
Каля вёскі, за ракой,
Неабсяжны наш палетак
Засявалі мы з табой?

А як жыта красавала,
Ззяла кроплямі расы,
Ціха казку веснавую
Нам шапталі каласы.

Ты признаўся мне ў каханні,
І ад гэтых шчырых слоў
У маім дзявочым сэрцы
Разгарэлася любоў.

Вецер лісце абрывае,
Гоніць хвалі ручая...
А ў душы вясна красуе
І цвіце любоў мая.

Музыка складзена ўдзельнікамі хору ў 1954 г.
Словы А. Русака.

На калгасным полі

ЖВАВА

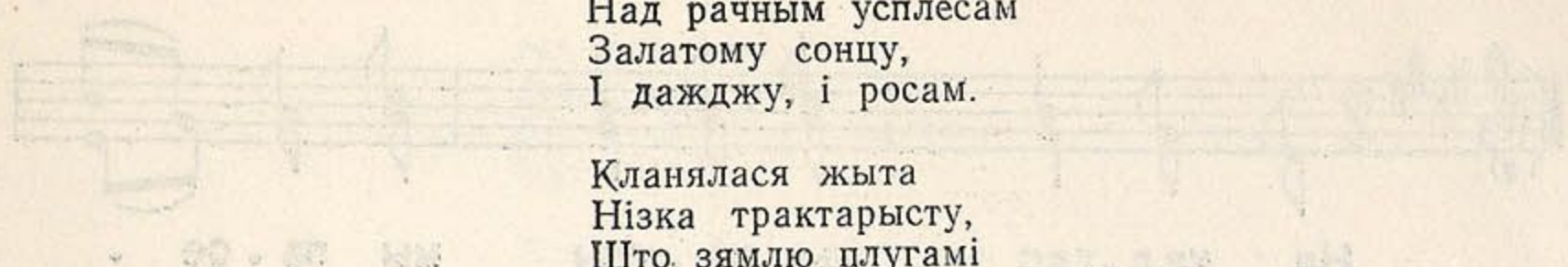
На кал . гас . ным по . лі жы . та кра . са .
 . ва . ла, кла . ня . ла . ся вет . ру, ко . лас на . лі .
 . ва . ла, ўшы . ры . ні бяс . край . ный раз . лі . ло . ся
 мо . рам, кла . ня . ла . ся но . чы, ме . ся . цу і
 1. зо . рам. Ушы . ры . ні бяс . зо . рам

НА КАЛГАСНЫМ ПОЛІ

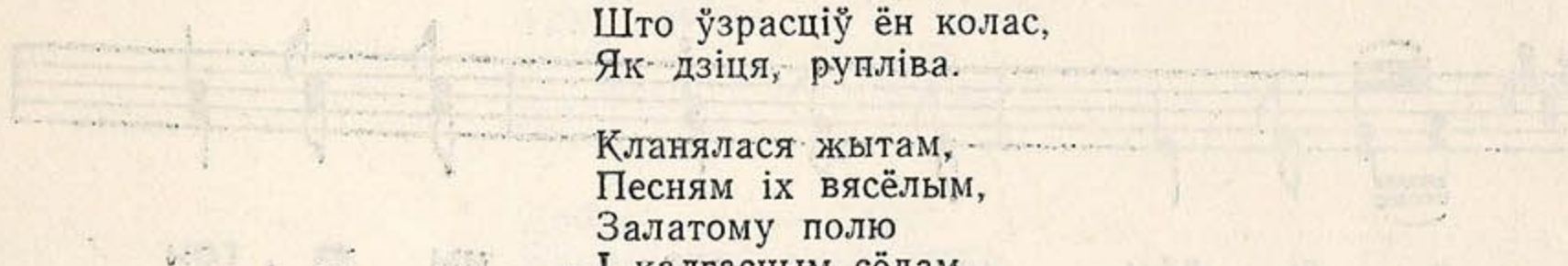
На калгасным полі
 Жыта красавала,
 Кланялася ветру,
 Колас налівала.

У шырыні бясрайняй
 Разлілося морам,
 Кланялася ночы,
 Месяцу і зорам.

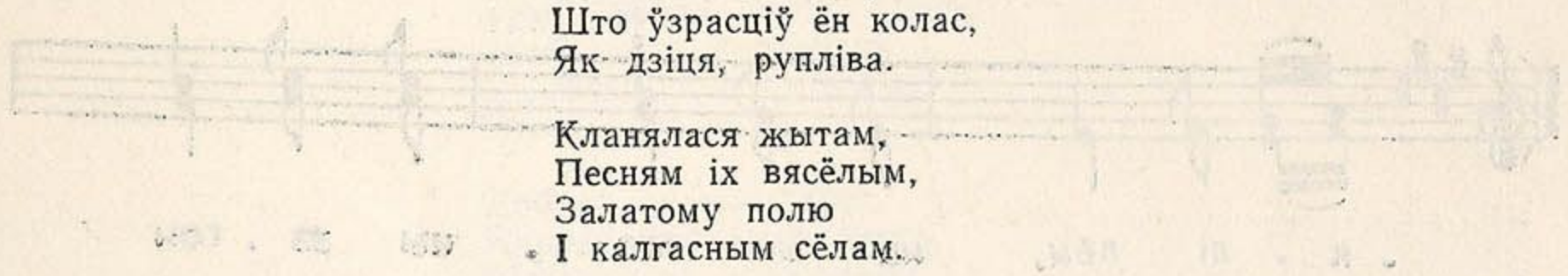
Кланялася жыта
Над рачным усплёсам
Залатому сонцу,
І дажджу, і росам.

Кланялася жыта
Нізка трактарысту,
Што зямлю плугамі
Узараў пушыста.

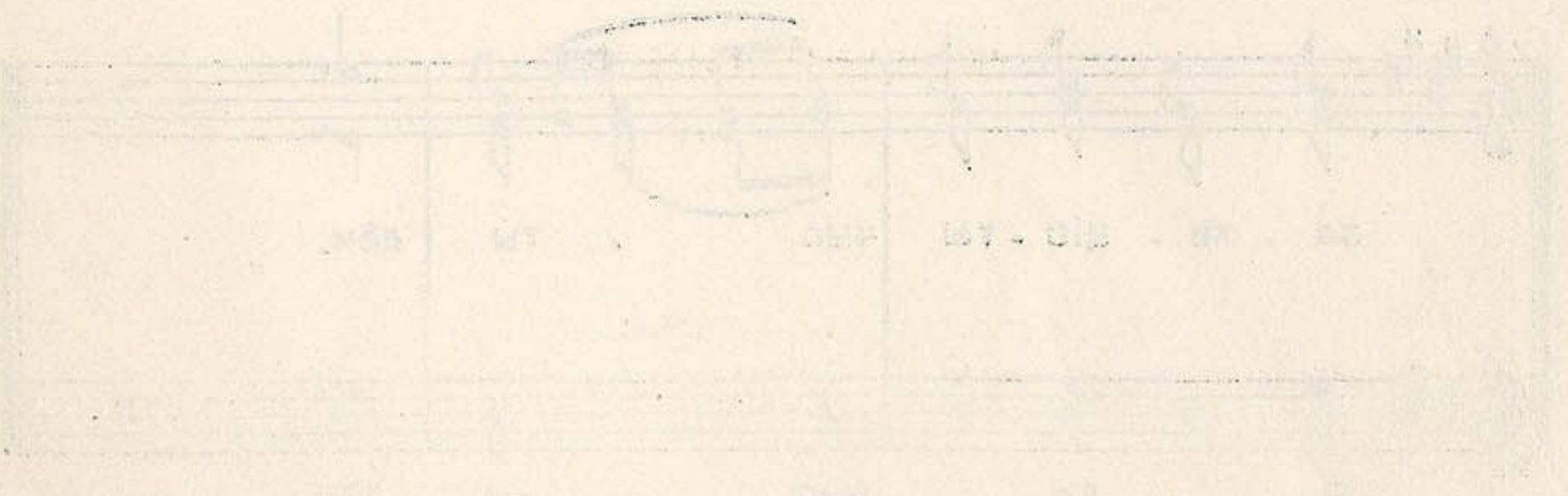
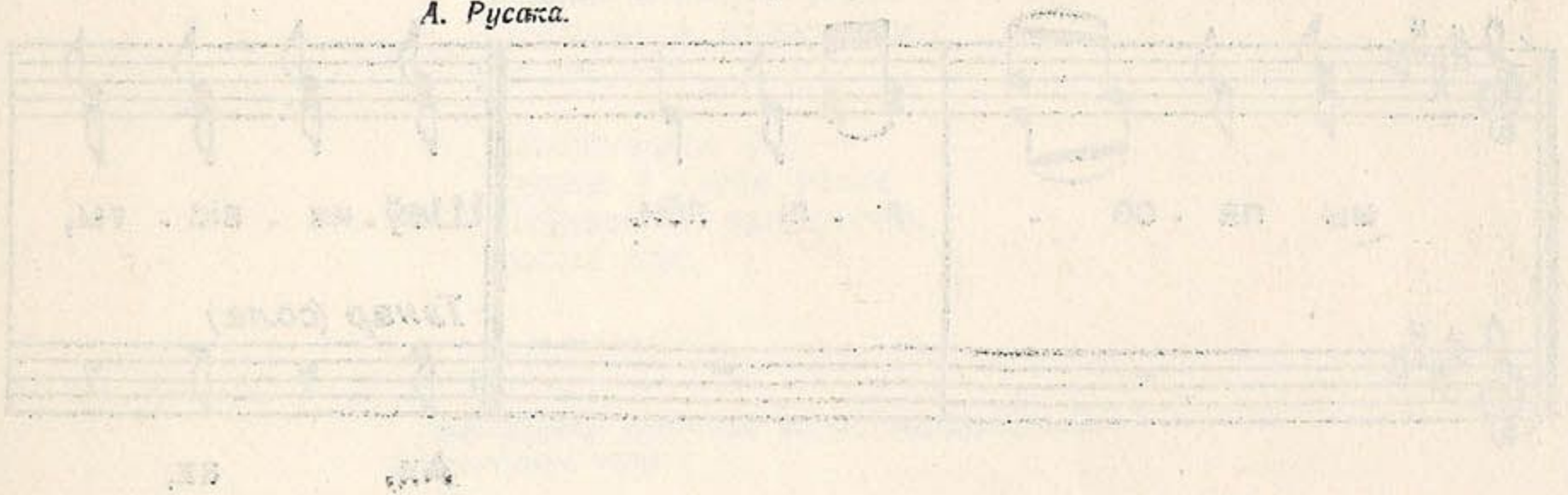

Аграному ў пояс
Кланялася ніжай,
Што ўзрастцi ў ён колас,
Як дзіця, рупліва.

Кланялася жытам,
Песням іх вясёлым,
Залатому полю
І калгасным сёлам.

*Мелодыя песні І. Фрэнкель-Майзліка. Словы
А. Русака.*

ДУХАВА

Лён

На . кал . гас . мы за . гон мы па . се .

. я . лі лён, на кал . гас . мы за . гон

мы па . се . я . лі лён, Шаў . ка . віс . ты,
Тэнар (сола)

Ах, ах,

за . ла . ціс . ты чыс . ты лён.
ах, ах, чыс - ты лён.

Л Ё Н

На калгасны загон
Мы пасеялі лён,
Шаўкавісты, валакністы,
Чысты лён.

Каб найлепшы сабраць,
Палоць трэба, даглядаць
Шаўкавісты, валакністы,
Чысты лён.

Трэба браць, трэба слаць,
Трэба мяць і трапаць
Шаўкавісты, валакністы,
Чысты лён.

Добрай пражы запас
Нашым фабрыкам дасць
Шаўкавісты, валакністы,
Чысты лён.

Наш калгас зацвіце,
Вельмі ж добры расце
Шаўкавісты, валакністы,
Чысты лён.

Палюбуйцеся ўсе —
Лепшы ў свеце расце
Шаўкавісты, валакністы,
Чысты лён.

*Беларуская народная песня, перапрацаваная
ўдзельнікамі хору.*

Сіне мора ўсхвалявалася

ПАВОЛЬНА

С. А.
Т. Б.

Сі . нр мо . ра ўсхваля . ва ла . ся, эх,

а . рол з ле . бе . дзем ку . па лі . ся.

СІНЕ МОРА УСХВАЛЯВАЛАСЯ

Сіне мора ўсхвалявалася,
 Арол з лебедзем купаліся.
 Лебедзь у арла пытаецца:
 «Ці не быў ты на маёй старане?
 Ці не плачуць аец, маці аба мне?»
 — «Яны журацца й пячаляцца,
 Цябе дадому дажыдаюцца».
 У чыстым полі ды курган стаіць,
 Над ім дымок расцілаецца,
 Пад тым дымком ды салдацік забіт.
 Ён забіты дый зароены,
 Вострай шабелькай зарубаны.
 Прыляталі ды тры ластачкі,
 Ды тры ластачкі, тры касатачкі.
 Першая ластачка — яго маці стара,
 Другая ластачка — сястра родна,
 Трэцяя ластачка — жана малада.
 Маці заплача — быстры рэкі працякуць,
 Сястра заплача — ручаёчкі прабягуць,
 Жана заплача — раса на зямлю падзе.

Старадаўняя беларуская народная песня, перапрацаваная групай удзельнікаў хору.

Рабіна

УСХВАЛЯВАНА

C. у га - ро - дзе кра - піў - ка джыг -

A.

Detailed description: This system shows the first two staves of the musical score. The top staff is labeled 'C.' and the bottom staff is labeled 'A.'. Both staves are in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody in the C. staff begins with a quarter note 'у', followed by eighth notes 'га', 'ро', 'дзе', 'кра', 'піў', and a dotted quarter note 'ка'. The A. staff has a whole rest for the first two measures, then a quarter note 'ка' and a dotted quarter note 'джыг'.

лі - ва - я, бы - ла ў мя - не свя - кру -

Detailed description: This system continues the musical notation. The top staff has a dotted quarter note 'лі', a quarter note 'ва', a quarter note 'я', and a dotted quarter note 'бы'. The bottom staff has a dotted quarter note 'лі', a quarter note 'ва', a quarter note 'я', and a dotted quarter note 'бы'. The lyrics 'лі - ва - я, бы - ла ў мя - не свя - кру -' are written below the notes.

ха жур - лі ва - я.

Detailed description: This system shows the final two staves of the musical score. The top staff has a dotted quarter note 'ха', a quarter note 'жур', a quarter note 'лі', and a dotted quarter note 'ва'. The bottom staff has a dotted quarter note 'ха', a quarter note 'жур', a quarter note 'лі', and a dotted quarter note 'ва'. The lyrics 'ха жур - лі ва - я.' are written below the notes.

РАБІНА

У гародзе крапіўка
Джыглівая.
Была ў мяне свякруха
Журлівая.

Ды журыла мяне
Як дзень, так і ноч,
Выганяла мяне
Ад сябе проч.

«Ідзі, ідзі нявехна,
У чыста поле
Ды й стань, нявехна,
Рабінкаю.

Ой, рабінкаю
Кудраваю,
Ой, кудраваю,
Курчаваю.

Тудой будзе ісці
Мой сын з войска,
Будзе на рабінку
Дзівіціся.

Будзе на рабінку
Дзівіціся,
А прышоўшы дамоў,
Хваліціся».

— Ой, маці мая,
Маці родная,
Ой, дзе я хадзіў,
Дзе я бываў,

Ой, дзе я хадзіў,
Дзе я бываў,
Ды такога дзіва
Бавек не відаў.

Што на нашым полі
Рабіначка,
Без ветру яна
Шатаецца.

Без ветру яна
Шатаецца,
Ды без дажджу яна
Мокранькая.

«Вазьмі, сыночак,
Ды востры меч,
Ды зрубі рабінцы
Галоўку з плеч».

Першы раз цюкнуў —
Цела бела,
Другі раз цюкнуў —
Кроў канула.

Трэці раз цюкнуў —
Прамовіла:
«Не рабінку сячэш —
Жану сваю.

Не рабінку сячэш —
Жану сваю,
Не галлё рубаеш —
Дзетак сваіх».

*Старадаўняя беларуская народная песня-ба-
лада аб долі жанчыны, апрацаваная ўдзельніка-
мі хору.*

Ой, ты, сад, ты, мой сад

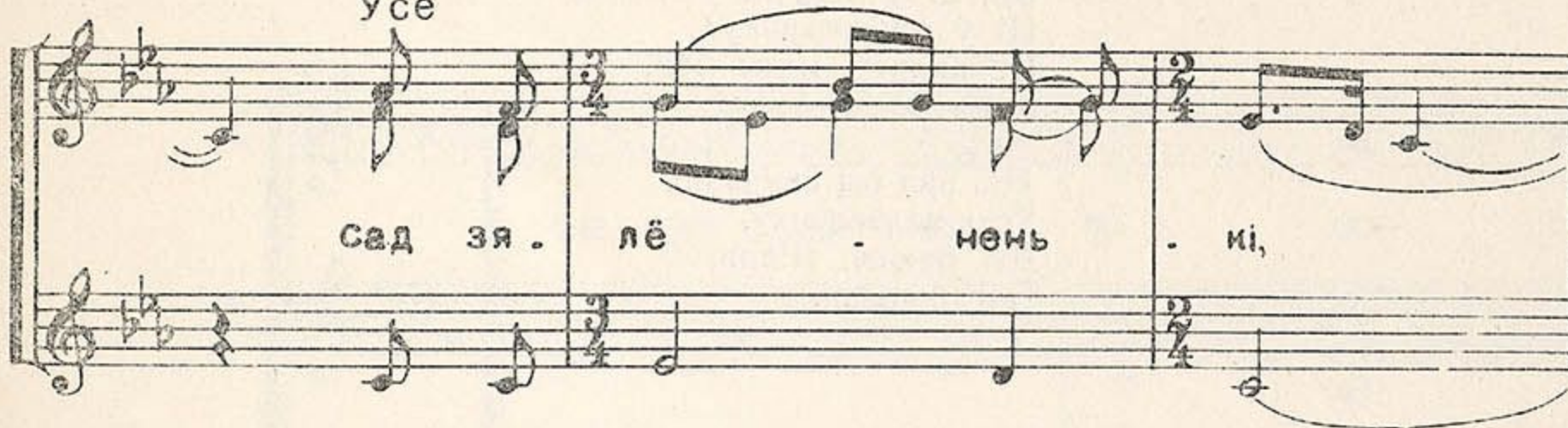
ПАВОЛЬНА

Адзін

Ой, ты, сад, ты, мой сад.

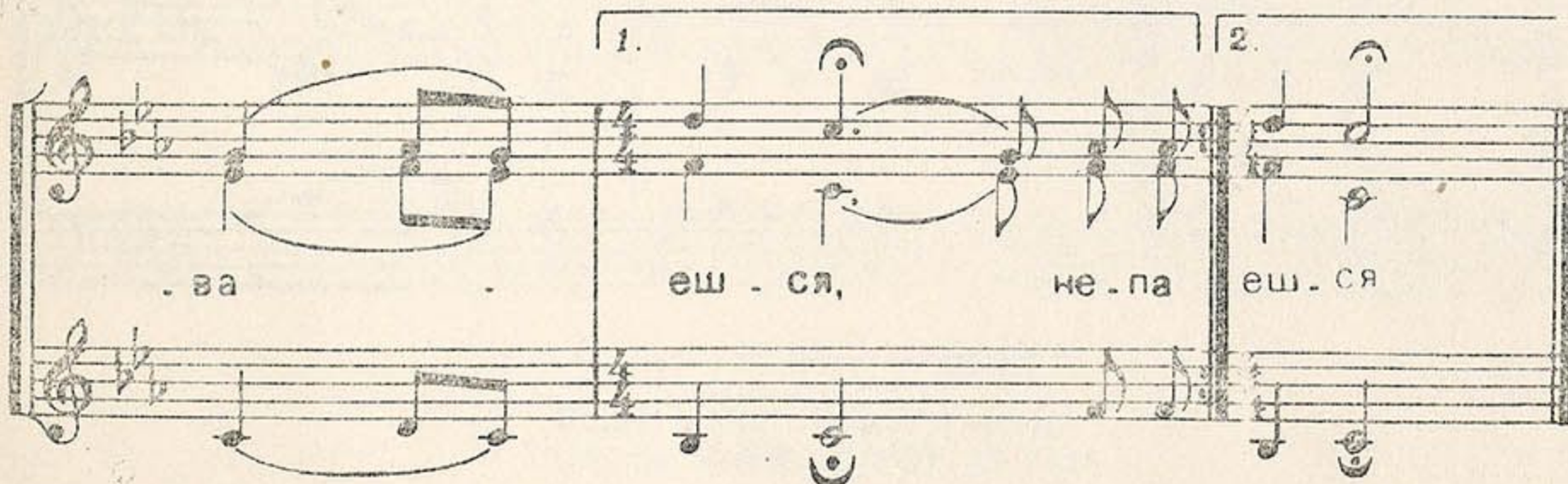
Усе

сад зя - лё - нень - кі,

не - па - ро - ю ты, мой сад. раз - ві -

- ва еш - ся, не - па еш - ся

ОЙ, ТЫ, САД, ТЫ, МОЙ САД

Ой, ты, сад, ты, мой сад,
Сад зялёненькі,
Не парою, ты, мой сад,
Развіваешся.

Не парою, ты, мой сад,
Развіваешся.
Ой, куды ж ты, мілы мой,
Сабіраешся?

Ой, куды ж ты, мілы мой,
Сабіраешся?
Ой, ці ў ход, ці ў паход,
Ці ў дарожаньку?

Ой, ці ў ход, ці ў паход,
Ці ў дарожаньку?
Пераначуй, мілы мой,
Хаця ночаньку.

Ой, рад бы начаваць
Усю нядзелечку,
Ды баюся, мілая,
Пагаворачкі.

*Старадаўняя народная песня, апрацаваная
ўдзельнікамі хору.*

Вецер з поля

ПРАЦЯЖНА

Альт

Ве - цер з по - ля, хва - ля з мо - ра,

С.
А.
Т.
Б.

ой, да да - вя - ла лю -

7 2

- боў да го - ра. го - ра.

ВЕЦЕР З ПОЛЯ

Вецер з поля, хваля з мора,
Ой, да давяла любоў да гора...
«Ой, ты, арол сізакрылы,
Скажы мне праўду, дзе мой мілы».

«А твой мілы на рабоце,
Ой, да на ліцейным на заводзе.
Сй, ён робіць, вырабляе,
Ой, да медныя трубачкі вылівае».
Хлопцы трубы разламлі,
Ой, па заводу пару пусцілі.
Пайшла пара па заводзе,
Ой, да пайшла пара па народзе!

Старадаўняя беларуская народная песня, апрацаваная ўдзельнікамі хору.

У нашым сяле свадзьба будзе

РУХАВА

Адзін Двое

Ой, ды ў на-шым ся . ле свадзь . ба бу . дзе,

Хор

Эй! Эй! У на-шым ся . ле свадзьба бу-дзе,

ка-мар му-ху сва-таць бу-дзе ў нас.

У НАШЫМ СЯЛЕ СВАДЗЬБА БУДЗЕ

Ой, ды ў нашым сяле свадзьба будзе,
 Эй! Эй! У нашым сяле свадзьба будзе,
 Камар муху сватаць будзе,—
 У нас.

Ой, ды камара муха злюбiла,
Эй! Эй! Камара муха злюбiла,
Гарэлачкай напаiла, —
Упiўсь.

Ой, ды ўпiўся камар дый не дыша,
Эй! Эй! Упiўся камар дый не дыша,
Ручкай, ножкай не калыша, —
Спiць.

Ой, ды прыляцела стара муха,
Эй! Эй! Прыляцела стара муха,
Узяла камара за вуха, —
Устаў.

Ой, ды павяла яго ў далiну,
Эй! Эй! Павяла яго ў далiну,
Прывязала за травiну, —
Стой.

Ой, ды камар злосцi набiраўся.
Эй! Эй! Камар злосцi набiраўся,
Ад травiны адарваўся, —
Уцёк.

Ой, ды паляцеў ён у лясочак,
Эй! Эй! Паляцеў ён у лясочак,
На зялёненькi лiсточак, —
Сеў.

Ой, ды паднялася шура-бура,
Эй! Эй! Паднялася шура-бура,
Камарыка з дубу здула, —
Упаў.

Ой, ды ўпаў камар дый не дыша,
Эй! Эй! Упаў камар дый не дыша,
Ручкай, ножкай не калыша, —
Здох.

*Старадаўняя беларуская народная песня, апра-
цаваная ўдзельнікамі хору.*

Захацела бабуленька разам збагацеці

ХУТКА

За-ха-це-ла ба-бу-лень-ка ра-зам зба-га-

-це-ці, па-са-дзі-ла ку-рач-ку,

каб. вы-ве-ла дзе-ці. Ды-ня-мно-га,

гэль-кі тро-е ку-ра-нят пры-жда-ла,

не па-спе-лі з гня-да вый-ці — пас-ці іх па-

гна-ла. Ой бо-жа-жмой, бо-жа,

а што мне ра . бі . ці? Як пры . е . дзе

дзед із ле . су, бу . дзе мя . не бі . ці.

Бед . на, бед . на, бед . на я, бед . на га . лоў .

. ка ма . я, бу . дзе мя . не бі . ці.

Раз . гне . ваў . ся дзед . на, сха . піў са . ла . мін . ку.

па . біў баб . цы, па . хвас . таў га . ла . ву і

Ой,

ой,

спін . ку.

Ой . ей . ей . ей . ей . ей . ей .

ЗАХАЦЕЛА БАБУЛЕНЬКА РАЗАМ ЗБАГАЦЕЦІ

Захацела бабуленька разам збагацеці,
 Пасадзіла курачку, каб вывела дзеці.
 Ды нямнога — толькі трое куранят прыждала,
 Не паспелі з гнязда выйці, — пасці іх пагнала.

Як пагнала бабуленька куранятак пасці,
 Сама села на пянёчку кудзелечку прасці.
 Яшчэ нітак не ссучыла, а ўжо двух згубіла,
 Сюды-туды павярнулася ды на трэцяе спаткнулася.

Ой, божа ж мой, божа, а што ж мне рабіці?
 Як прыедзе дзед із лесу, будзе мяне біці!
 Бедна, бедна, бедна я, бедна галоўка мая,
 Будзе мяне біці!

Як прыехаў дзед із лесу ды да сваёй хаты,
 Пытаецца у бабулькі: «А дзе ж кураняты?
 Пуль-пуль-пуль-пуль-пуль-пуль-пуль,
 Цып-цып-цып-цып-цып-цып-цып,
 А дзе ж кураняты?»

«Як не ведаў, дзеду, так не будзеш ведаць,
 Вось садзіся лепш за стол, дам табе абедаць.
 Хадзі, хадзі, мой дзядок, хадзі, хадзі, галубок,
 Дам табе абедаць».

Разгневаўся дзедка, схапіў саламінку,
 Пабіў бабцы, пахвастаў галаву і спінку.
 Ой-ей-ей-ей-ей-ей-ей, ой-ей-ей-ей-ей-ей-ей,
 Галаву і спінку,
 Ой-ей-ей-ей-ей-ей-ей, ой-ей-ей-ей-ей-ей-ей,
 Галаву і спінку!

Беларуская народная песня. У другой (мінорнай) частцы выкарыстан Азершчынскі варыянт.

Вячэрня зара

ПАВОЛЬНА

Вячэрня зара, рана
узышла прыгожая
маладая дзеўка па
ваду ішла.

ВЯЧЭРНЯ ЗАРА

Вячэрня зара рана узышла,
Прыгожая маладая дзеўка па ваду ішла, (2 разы)

Дзеўка — гарою, казак — другою,
На вараным кані па чыстаму полю за дзяўчынаю. (2 разы)

Дзевачка мая, напой мне каня
Із рубленай, новай, чыстай крынічэнькі,
З поўнага вядра.

Казачэнька мой, як буду твая, —
Напаю каня, каня варанога,
З поўнага вядра.

Дзевачка мая, садзісь на каня,
Ой, мы сядзем, сядзем дай паедзем
Да майго двара.

Вячэрняй зарой, позняю парой
Ехалі па полі на вараным кані
Казак з дзяўчынай.

*Беларуская народная песня, апрацаваная
ўдзельнікамі хору.*

Дзявочыя прыпеўкі

ЖВАВА

За-пля-ла я сён-ня ў ко-сы шаў-ка-вы-я стуж-кі,

за-іг-рай жа мне, гар-мо-нік, пра-пя-ю час-туш-кі.

C.

А.

Ля-ля-ля, ля-ля-ля, пра-пя-ю час-туш-кі,

ой,

ля-ля-ля ля-ля-ля, пра-пя-ю час-туш-кі.

ДЗЯВОЧЫЯ ПРЫПЕУКІ

Запляла я сённа ў косы
Шаўковыя стужкі.
Заіграй жа мне, гармонік,
Прапяю частушкі.

Прыпеў:
Ля-ля-ля, ля-ля-ля,
Прапяю частушкі,

Йшла я з поля вечарочкам,
Сустрэла Цімошку,
Гаварыў пра жніва многа,
Цалаваў патрошку.

Прыпеў.

Ты прыходзь, мой мілы, ў поле
Раннюю парою,
Весялей ідзе работа,
Калі ты са мною.

Прыпеў.

Не глядзі на мяне, хлопец,
Лепш кіруй камбайнам,
Не пытайся, ці кахаю,—
Гэта яшчэ тайна.

Прыпеў.

Асушылі мы балота,
Правялі дарожкі,
Ты прыходзь ка мне, мой мілы,—
Не прамокнуць ножкі.

Прыпеў.

Асушылі мы балота,
Выцекла вадзіца,
Ты прыходзь ка мне, мой мілы,
Засяваць пшаніцу.

Прыпеў.

Вецер кветачку калыша,
А я песеньку пяю.
Скора міленькі запіша
На фамілію сваю.

Прыпеў.

Прыхадзіце на вяселле,
Мілыя падружкі.
Ой, вы, косы мае, косы,
Шаўковыя стужкі.

Прыпеў:

Ля-ля-ля, ля-ля-ля,
Прапяю частушкі.

Напеў народны. Словы А. Русака.

З М Е С Т

<i>Ад выдавецтва</i>	
Дзень добры, Масква	3
За Азершчынай, на полі залатым	5
Нашае сяло	8
Аб уз'яднанні калгаса	9
Мір зямлі шчаслівай	11
Дождж ідзе	13
Дняпро	14
Падзяка	16
Калгасная	18
Прыезджайце да нас	20
Кудравая вішня	22
Шчабятуха	24
Помніш, любы?	26
На калгасным полі	28
Л ё н	30
Сіне мора ўсхвалявалася	32
Рабіна	33
Ой, ты, сад, ты, мой сад	35
Вецер з поля	37
У нашым сяле свадзьба будзе	39
Захацела бабуленька разам збагацеці	41
Вячэрняя зара	44
Дзявочыя прыпеўкі	46

На беларусском языке

Песни

озерщинского хора

Государственное издательство БССР

Минск 1956

Адказы за выпуск *І.Кузняцоў.*

Мастак *М. Залозны.*

Тэхнічны рэдактар *Я. Карпіновіч.*

Карэктар *Л. Жукава.*

Падп. да друку 20-10-1958 г. Тыраж. 3000 экз. Фармат 84×108¹/₁₆.
Фіз. друк. арк. 3. Ум. друк. арк. 4,9. Уч.-выд. арк. 2,9. Зак. 31.
Цана 2 руб. 90 кап.

Друкарня РУ № 5, Мінск, праспект імя Сталіна, 105.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

к 2007

Цана 2 руб. 90 кап.

80000002304629

ДЗЯРЖАУНАЕ ВЫДАВЕЦТВА БССР
МІНСК 1959